

OSIEROCONY (6) *part praet pass pf*

osierocony (5), **osirocony** (1); osierocony *SkarŻyw* (2), *SarnStat* (2), *GosłCast*; osirocony *BartBydg*.

Wszystkie o jasne; -é- SarnStat (2), *-e-* (1) *GosłCast*.

sg m N osi(e)rocony (2). \diamond *D* osiéroconému (2). \diamond *f N* osieroconã (1). \diamond *pl N m pers* osi(e)roc(e)ni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. osierocić.

1. *Opuszczony przez kogoś bliskiego, osamotniony przez śmierć czyjąś; bez rodziców, owdowiały, bezdzietny; orbatus, viduatus BartBydg* (4) : *BartBydg* 103; *A* widząc iż Kajm wciekł od nich [od *Adama i Ewy*] y z żoną swoią siostrą iedną/ która mu nánáczona była/ á oni ósieroceni zořtáli *SkarŻyw* 263; iáko *Tygris*/ gdy ósierocona/ *Sczeniát* łzuka *GosłCast* 60.

osierocony czym (1): *A* będąc ósierocony śmiercią rodzicow swoich/ wespół z siostrą máluczką [...]. *SkarŻyw* 55.

2. *Opuszczony, samotny, bezradny; ubogi* (2) : iż gdyby *Sędzia* [...] wczynił łkazánié przeciwko ósiéroconému człowiekowi [*contra aliquem clientulum JanStat* 643]/ [...] tedy tákowéy łtronie/ przeciwko którém wyłzłá/ wolno będzie do wysłzégo *Sędziégo* odwołáć łie. *SarnStat* 795 [*idem*] 806.

Synonimy: 1. *opuszczony, pozostawiony, zostawiony*; 2. *opuszczony*.

Cf OSIEROCIC